

Den signede dag med fryd vi ser

N.F.S. Grundtvig
(1783-1872)

C.E.F. Weyse
(1774-1842)
Arr. Vilh. Rosenberg

Tenor I

1. Den sig - ne - de dag med fryd vi ser af ha - vet til os op kom - me; den
2. Den sig - ne - de stund, den mid - nats - tid, Vor - her - re han lod sig fø - de, da

Tenor II

1. Den sig - ne - de dag med fryd vi ser af ha - vet til os op kom - me; den
2. Den sig - ne - de stund, den mid - nats - tid, Vor - her - re han lod sig fø - de, da

Bas I

1. Den sig - ne - de dag med fryd vi ser af ha - vet til os op kom - me; den
2. Den sig - ne - de stund, den mid - nats - tid, Vor - her - re han lod sig fø - de, da

Bas II

1. Den sig - ne - de dag med fryd vi ser af ha - vet til os op kom - me; den
2. Den sig - ne - de stund, den mid - nats - tid, Vor - her - re han lod sig fø - de, da

9

T.I

ly - se på him - len, mer og mer, os al - le til lyst og from - me! Det ken - des på
kla - redet op i ø - ster - lid til dej - ligste mor - gen - rø - de, da ly - set op -

T.II

ly - se på him - len, mer og mer, os al - le til lyst og from - me! Det ken - des på
kla - redet op i ø - ster - lid til dej - ligste mor - gen - rø - de, da ly - set op -

B.I

ly - se på him - len, mer og mer, os al - le til lyst og from - me! Det ken - des på
kla - redet op i ø - ster - lid til dej - ligste mor - gen - rø - de, da ly - set op -

B.II

ly - se på him - len, mer og mer, os al - le til lyst og from - me! Det ken - des på
kla - redet op i ø - ster - lid til dej - ligste mor - gen - rø - de, da ly - set op -

18

T.I
8
os, som ly - sets børn, at nat - ten hun er nu om - me!
randt, som jor - dens bold skal ly - sne ud - i og glø - de.

T.II
8
os, som ly - sets børn, at nat - ten hun er nu om - me!
randt, som jor - dens bold skal ly - sne ud - i og glø - de.

B.I
8
os, som ly - sets børn, at nat - ten hun er nu om - me!
randt, som jor - dens bold skal ly - sne ud - i og glø - de.

B.II
8
os, som ly - sets børn, at nat - ten hun er nu om - me!
randt, som jor - dens bold skal ly - sne ud - i og glø - de.

3. Om levende blev hvert træ i skov
og var så hvert blad en tunge,
de kunne dog ej Guds nådes lov
med værdelig røst udsjunge,
thi evig nu skinner livets lys
for gamle og så for unge.

4. Thi takke vi Gud, vor fader god,
som lærken i morgenrøde,
for dagen, han os oprinde lod,
for livet, han gav af døde.
Den signede dag i Jesu navn
os alle vort liv forsøde!

5. Nu sagtelig skrid, vor højtidsdag,
med stråler i krans om tinde!
hver time til herrens velbehag
som bække i eng henrinde,
til frydelig sig til sidst de sno
op under de grønne linde!

6. Som guld er den årle morgenstund,
når dagen opstår af døde,
dog kysser os og med guld i mund
den liflige aftenrøde,
så tindre end må det matte blik,
de blegnede kinder gløde.

7. Så rejse vi til vort fædreland,
der ligger ej dag i dvale,
der stander en borg så prud og grand
med gammen i gyldne sale,
så frydelig dér til evig tid
med venner i lys vi tale!